

BESLUTNINGSREFERAT

5. møde i Implementeringsrådet

Mødet blev afholdt tirsdag den 14. marts 2017 kl. 9.00-13.00 i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Dagsorden

- 1 Velkomst ved formanden
- 2 Præsentation af det nye sekretariat i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering v. kontorchef Louise Seidler Johansen
- 3 Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser
 - 3.1 Tidlig interessevaretagelse
 - 3.2 Implementering af ny EU-regulering
 - 3.3 Nabotjek af eksisterende regulering
 - 3.4 Oversendelsesbrev til Implementeringsudvalget
- 4 Drøftelse af den kommende evaluering af arbejdet i Implementeringsrådet
 - 4.1 Evt. bemærkninger til oversigten over anbefalinger
- 5 Brev til formanden fra beskæftigelsesministeren om deltagelse på møde i Implementeringsudvalget
- 6 Forslag til mødeafvikling og tilrettelæggelse af rådets arbejde fremadrettet
 - 6.1 Evt. kommentarer til beslutningsreferat fra seneste møde
- 7 Eventuelt

Afbud fra

Lene Espersen, sagkyndig
Ane Arnth, FinansDanmark
Håndværksrådet

Til pkt. 1: Velkomst ved formanden

Til pkt. 2: Præsentation af det nye sekretariat

- Sekretariatsbetjeningen er overgået fra Erhvervsstyrelsen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.
- Sekretariatet er placeret i kontoret Arbejdsmarkedsrekruttering, der bl.a. arbejder med beskæftigelsessystemets services til virksomheder og det europæiske jobformidlingsnetværk EURES.

- Sekretariatet vil holde tæt kontakt til Erhvervsstyrelsen med henblik på at sikre sammenhæng med regeringens øvrige indsatser på området, herunder særligt Virksomhedsforum for enklere regler. Derfor vil kontorchef Bjarke Petersen fra Erhvervsstyrelsen fortsat deltage i Implementeringsrådets møder.
- Der er oprettet en ny underside for Implementeringsrådet på star.dk, hvor det også er muligt at abonnere på nyheder fra Implementeringsrådet.

Til pkt. 3: Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser

3.1 Tidlig interessevaretagelse

- Implementeringsrådet behandlede i alt fire forslag om tidlig interessevaretagelse.
- Rådet vedtog, at alle fire forslag sendes som anbefalinger til regeringens Implementeringsudvalg:
 - Forslag 1: Styrket markedsovervågning af produkter:
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forslag 2: Revision af bygningsdirektivet art.13
 - Forslaget blev vedtaget. Under punktet ”Retning/Holdning” slettes ”afskaffes eller”
 - Forslag 3 blev trukket af forslagsstiller inden mødet.
 - Forslag 4: Fælles europæisk strategi for plast
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.
 - Forslag 5: Post 2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne, og Eurovignette and den europæiske elektroniske afgiftsservice (EETS) direktiver Fælles europæisk strategi for plast
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.

3.2 Implementering af ny EU-regulering

- Implementeringsrådet behandlede tre implementeringsplaner med tilhørende forslag.

- Rådet vedtog, at samtlige forslag sendes til de pågældende ministerier:
 - Forslag 1: Bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse
 - Forslaget blev vedtaget. I forlængelse af sidste sætning under anden dot tilføjes: ”herunder hvilke danske regler der vil falde bort eller blive tilpasset som følge af implementeringen.” Under tredje dot slettes sætningen: ”Danmark bør så vidt muligt ikke gå længere end OECD’s anbefalinger.”
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.
 - Forslag 2: Forsikringsdistribution (IDD)
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forslag 3: Arbejdskraftens mobilitet og supplerende pensionsrettigheder (Portabilitetsdirektivet)
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.

3.3 Nabotjek af eksisterende regulering

- Implementeringsrådet behandlede i alt fem forslag til nabotjek af eksisterende regulering.
- Rådet vedtog, at samtlige forslag sendes som anbefalinger til regeringens Implementeringsudvalg:
 - Forslag 1: Ensartet fortolkning af regler for godkendelse af passagerskibe
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.
 - Forslag 2: Bankgebyrer ved grænseoverskridende betalinger
 - Forslaget blev vedtaget.
 - Forslag 3: Dokumentationskrav til 1. modtager af animalske fødevarer
 - Forslaget blev vedtaget. Under punktet ”Særlige hensyn i en dansk kontekst” indsættes: ”Det bemærkes, at eventuelle forenklinger af reglerne ikke må føre til forringelser af fødevareresikkerhed og sporbarhed.”

- Forslag 4: Fluorholdige drivhusgasser i varmepumper
 - Forslaget blev vedtaget. Sekretariatet indsætter følgende indledning til forslaget: *”EU har en forordning på området om fluorholdige drivhusgasser, men Danmark har valgt at fastholde mere restriktive regler i en national bekendtgørelse. Her adskiller vi os fra vores nabolande (Sverige, Norge, Tyskland), som benytter forordningen direkte”*.
 - Forbrugerrådet Tænk undlod stillingtagen til forslaget.
- Forslag 5: Overimplementering af EU-blomsten
 - Forslaget blev vedtaget. Under punktet ”Lande der er relevante at sammenligne med”, sidste afsnit, første sætning slettes *”Slovakiet, Rumænien, Ungarn, Tjekkiet og Polen”* og erstattes med *”og Sverige.”* Resten af afsnittet slettes.

3.4 Oversendelsesbrev til Implementeringsudvalget

- Implementeringsrådet besluttede at opfordre regeringen til at koordinere arbejdet med SOLVIT og gensidig anerkendelse, som Implementeringsrådet i december sendte to separate anbefalinger om. Rådet vedtog på den baggrund det udsendte forslag til oversendelsesbrev.

Til pkt. 4: Drøftelse af den kommende evaluering af arbejdet i Implementeringsrådet

- Formanden orienterede om, at der bliver igangsat en evaluering af rådets arbejde som følge af drøftelserne med beskæftigelsesministeren på rådets seneste møde og introducerede en række mulige temaer for evalueringen.
- På baggrund af rådets drøftelse foreslog formanden, at sekretariatet arbejder videre med rådets indspil til evalueringen under temaerne a) Tilbagemeldinger fra Implementeringsudvalget/transparens, b) synliggørelse af rådets resultater, c) scope/rammerne for arbejdet og d) særlige temaer.

4.1 Evt. bemærkninger til oversigten over anbefalinger

- Sekretariatet har udsendt et overbliksskema over anbefalinger for hver af de tre indsatsområder samt svar fra regeringen. Sekretariatet følger løbende op og opdaterer arkivet.
- Oversigten vil indgå som en del af evalueringen i forhold til at belyse status og effekt af rådets arbejde.

- Rådet bemærkede, at man gerne ser, at Implementeringsudvalget i højere grad begrundet sine beslutninger i forhold til rådets anbefalinger og giver sin tilbagemelding indenfor en rimelig tidshorisont.
- Kontorchef i Beskæftigelsesministeriet Vibe Westh orienterede om, at EU-Implementeringsudvalgets sekretariat også har fokus på at følge status på anbefalingerne og sikre fyldestgørende svar til rådet.
- Rådet efterspurgte en digital løsning, hvor det blandt andet skal være muligt at få det fulde overblik over rådets anbefalinger og søge på forslag og status. I den sammenhæng blev Virksomhedsforums hjemmeside enkleregler.dk nævnt som en inspirationskilde.

Til pkt. 5: Brev til formanden fra beskæftigelsesministeren om deltagelse på møde i IU

- Formanden orienterede rådet om, at beskæftigelsesministeren har inviteret ham til at deltage på det næste møde i Implementeringsudvalget den 30. marts med henblik på at fortælle mere om rådets hidtidige erfaringer og effekten af arbejdet fremadrettet.
- Beskæftigelsesministeren har i den sammenhæng bedt om bidrag på to områder:
 - 1) Hvordan kan Implementeringsrådet bidrage til en redegørelse til Folketinget om arbejdet i Implementeringsudvalget og Implementeringsrådet?

Formanden formulerer i samarbejde med sekretariatet en tekst til redegørelsen, som sendes i skriftlig clearing i rådet.

- 2) Hvad er efter rådets opfattelse de vigtigste erhvervsrettede direktiver i perioden 2001-2011?

Formanden opfordrede rådets medlemmer til at indsende deres bud på retsakter til sekretariatet. Som ramme for udvælgelsen foreslog han medlemmerne, at der kunne tages udgangspunkt i følgende kriterier:

- Rammer det mange virksomheder?
- Koster det mange penge?
- Er det udpeget som særlige dyrt eller irriterende for slutbrugere?

Sekretariatet skriver ud til rådet med yderligere informationer og frist for indsendelse af bidrag.

Til pkt. 6: Forslag til mødeafvikling og tilrettelæggelsen af Rådets arbejde fremadrettet

- Formanden gjorde opmærksom på, at rådets næste møde er flyttet til tirsdag den 6. juni kl. 12-16 og afholdes i Beskæftigelsesministeriet, på adressen Ved Stranden 8, 1061 København. Beskæftigelsesministeren forventes at deltage i en del af mødet og give en mundtlig tilbagemelding på rådets arbejde.
- Frist for indsendelse af forslag til næste møde er tirsdag den 25. april 2017.

Til regeringens EU-Implementeringsudvalg

Styrelsen for Arbejdsmarked og
Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S

T +45 72 21 74 00
E star@star.dk
www.star.dk

CVR 55568510

Oversendelsesbrev fra Implementeringsrådet vedr. håndhævelses- og produktpakken

29. marts 2017

J.nr.

Foruden de vedhæftede anbefalinger har Implementeringsrådet bemærkninger til to pakker, som EU-Kommissionen forventes at fremsætte i første halvår af 2017. Den første er håndhævelsespakken, der blandt andet beskæftiger sig med funktionen af klageadgangen SOLVIT. Den anden er produktpakken, der omhandler reglerne om gensidig anerkendelse og blandt andet indeholder et forslag om forbedring af klageadgangen for virksomheder i form af en ny hurtig klageadgang.

Implementeringsrådet kom i december 2016 med to anbefalinger om tidlig interessevaretagelse på disse områder. Regeringens EU-Implementeringsudvalg svarede i februar 2017, at man ville følge anbefalingen vedr. gensidig anerkendelse. Anbefalingen vedr. SOLVIT kom ikke til drøftelse i udvalget med henblik på tidlig interessevaretagelse, da man forventede at EU-kommissionens forslag til håndhævelsespakken ville blive fremsat allerede i marts. Beskæftigelsesministeren oplyste, at Implementeringsrådets synspunkter på området lå tæt op af regeringens holdning til sagen og derfor ville indgå i Erhvervsministeriets igangværende interessevaretagelse.

Implementeringsrådet opfordrer regeringen til at arbejde for, at der arbejdes tæt på tværs af de to pakker, når der skal findes løsninger i forhold til at sikre varernes fri bevægelighed både nationalt og på EU-niveau. Håndhævelses- og produktpakken håndteres i dag af to forskellige enheder i EU-Kommissionen. Pakkerne er ikke gensidigt supplerende og er ikke tænkt som én samlet indsats for at styrke varernes fri bevægelighed. Regeringen bør derfor arbejde for at de forskellige initiativer vedr. det indre marked ses i en større sammenhæng, så pakkerne på en effektiv måde imødegår erhvervslivets udfordringer i forhold til nationale særregler, sikrer en effektiv klageadgang og fokuserer på virksomhedernes brugerperspektiv.

Implementeringsrådet anbefaler derfor, at regeringen arbejder for følgende punkter:

- Inddragelse af 1535-proceduren i håndhævelses- eller produktpakken, således at det er muligt at adresse fremtidige særregler. Der bør i den forbindelse arbejdes for skærpede sanktioner, når nationale særregler ikke notificeres til TRIS-databasen.
- Sager i SOLVIT bør behandles på samme måde, som når en national særregel notificeres efter 1535-proceduren for at sikre, at der sker en vurdering af særreglernes berettigelse.

- Virksomhederne bør sikres en effektiv klageadgang, der tilgodeser en hurtig tilbagemelding på, hvorvidt en særregel og nægtet markedsadgang er berettiget.
- Princippet om gensidig anerkendelse skal tænkes ind i både håndhævelsespakken og produktpakken.
- Etablering af samarbejde på tværs af de ansvarlige myndigheder både på nationalt og EU-niveau, så reglerne fortolkes og anvendes ens.
- Kommissionens pakker bør forholde sig til de kommunikationsudfordringer, som de mange aktører og den komplekse struktur medfører både på EU-niveau og for medlemsstaterne.

Med venlig hilsen

Implementeringsrådet / Paul Møllerup

Anbefalinger: tidlig interessevaretagelse

Tabel 1: anbefalinger vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 14. marts 2017

Nr.	Titel/emne	Ministerium	Bemærkninger
1	Styrket markedsovervågning af produkter	Erhvervsministeriet	
2	Revision af bygningsdirektivet art.13	Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet	
3	Fælles europæisk strategi for plast	Miljø- og Fødevareministeriet	Forbrugerrådet Tænk undlader at tage stilling til anbefalingen.
4	Post 2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne, og Eurovignette and den europæiske elektroniske afgiftsservice (EETS) direktiver	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet samt Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet	Forbrugerrådet Tænk undlader at tage stilling til anbefalingen.

Titel	1. Styrket markedsovervågning af produkter
Ministerium	Erhvervsministeriet
Berørt EU-regulering	Revision af forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning af produkter som led i Kommissionens produktpakke (forventet i andet kvartal i 2017).
Berørt dansk lovgivning	Forordningen implementeres direkte i dansk ret.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>En effektiv markedsovervågning er forudsætningen for, at forbrugere og virksomheder kan have tillid til de varer, der købes og sælges i det indre marked. Markedsovervågningen i dag vurderes ikke at være tilstrækkelig, idet medlemsstaternes håndhævelse af reglerne varierer. Lovlydige virksomheder bliver mødt af urimelig konkurrence fra virksomheder, der ikke efterlever relevant lovgivning. De lovlydige virksomheder har ofte langt flere omkostninger, end virksomheder som ikke følger lovgivningen. Det er bl.a. omkostninger forbundet med gennemførelse af de nødvendige risikovurderinger og tilhørende tests, herunder certificering, akkreditering samt administration. Det er derfor vigtigt, at der arbejdes mod en styrket markedsovervågning af produkter, som resulterer i sikre produkter og lige konkurrence mellem virksomhederne.</p>
Begrundelse	<p>Tidlig interessevaretagelse er nødvendig, da det er essentielt, at reglerne for markedsovervågning har den rette balance mellem bedre og mere effektiv markedskontrol samt fokus på belastning for virksomhederne.</p> <p>Kommissionen lægger op til en revision af reglerne for markedsovervågning i 2017. I den forbindelse skal Danmark gå forrest og påvirke den europæiske rammelovgivning i bedst mulig retning. Det indebærer f.eks. fokus på dialog og samarbejde omkring regelefterlevelse, hvilke regler der skal gælde om dokumentation samt bedre muligheder for øget samarbejde på tværs af medlemsstaterne.</p> <p>Markedsovervågning er en national kompetence, og medlemsstaternes tilgang til området er meget forskellig, hvorfor en god og målrettet europæisk rammelovgivning er påkrævet.</p>
Retning/holdning	<p>Der er behov for, at Danmark arbejder for en styrket markedsovervågning i Europa. Det bør imidlertid undgås, at virksomheder pålægges urimelige økonomiske eller administrative byrder i forbindelse med markedskontrol og risici i forhold til etablering af databaser, hvor information om deres produkter skal indgå.</p> <p>Det er vigtigt, at der fremover sikres en bedre koordination på tværs af medlemslandene. Der skal bl.a. udvikles en bedre mulighed for kontrol med samt opfølgning på produkter, der importeres fra 3. lande.</p>

	<p>Industriens know-how skal ses som en kompetence, der med fordel kan inddrages i tilrettelæggelsen af markedsovervågningen.</p> <p>Markedsovervågningen skal tage udgangspunkt i dialog og vejledning fra de relevante nationale myndigheder, og et samarbejde med virksomhederne om regelefterlevelse.</p>
Særlige hensyn	Utilstrækkelig markedsovervågning truer forbrugerbeskyttelsen i EU, og derfor potentielt også tilliden til produkter på det europæiske marked.
Igangværende dansk indsats	Danmark har indgivet kommentarer til Kommissionens tidlige konsekvensvurdering af markedsovervågningen i Europa. Danmark giver udtryk for, at der ønskes en styrket markedsovervågningen i Europa, ligesom der opleves et behov for større koordinering på tværs af medlemsstaterne og øget fokus på import fra 3. lande. Endelig støttes et øget samarbejde med privatakører ved udvikling af markedsovervågningsinitiativer.

Titel	2. Revision af bygningsdirektivet art.13
Ministerium	Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Berørt EU-regulering	Bygningsdirektivet
Berørt dansk lovgivning	Bygningsreglementet
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>I bygningsdirektivets art. 13 er det fastsat at offentligt tilgængelige bygninger med et etageareal over 250 m² skal synliggøre bygningens energimærke. Det betyder, at bl.a. hoteller og restauranter skal hænge et fysisk skilt op ved indgangen til deres virksomhed.</p> <p>Det er virksomhedernes erfaring, at gæsterne ikke bruger den fysiske energimærkning ved indgangen til noget, når de først er ankommet til hotellet eller restauranten, hvorfor det for virksomhederne er unødigt bureaukrati, der bliver pålagt dem. Fysisk energimærkning er utidssvarende, da de fleste gæster anvender digitale kanaler, når de enten undersøger eller booker et hotel eller en restaurant.</p> <p>Samtidig er hoteller og restauranter i stigende grad indrettet efter strenge koncepter, og virksomhederne anser generelt mærkningen som forstyrrende for deres visuelle koncepter.</p> <p>Disse regler berører alle virksomheder, der ejer større bygninger (over 250 m²), der er offentligt tilgængelige, herunder bl.a. restauranter og hoteller.</p>
Begrundelse	Bygningsdirektivet er under revision, men Kommissionen har valgt ikke at åbne art.13. Revisionen af bygningsdirektivet er en oplagt mulighed

	for at fjerne denne utidssvarende byrde. Der er dog intet til hinder for, at Rådet eller Parlamentet vælger at gå længere end Kommissionen og åbne denne del også, men det kræver pres. Implementeringsrådet mener, at åbning af denne artikel kan falde under tidlig interessevaretagelse, og at Danmark bør arbejde for at få åbnet denne artikel.
Retning/holdning	Implementeringsrådet anbefaler, at regeringen arbejder for, at art.13 af bygningsdirektivet bliver åbnet, og at kravet om opsætning af energimærker på f.eks. restauranter og hoteller eller andre større bygninger, der er offentligt tilgængelige med et etageareal på over 250 m ² , erstattes af en mulighed for, at oplysningerne om bygningens energimærke i stedet kan oplyses på virksomhedens hjemmeside.
Særlige hensyn	
Igangværende dansk indsats	Et lignende forslag er rejst i Virksomhedsforum, med det formål at oversende en anbefaling til REFIT platformen. Det vurderes imidlertid, at det ikke vil være muligt at vedtage dette rettidigt i REFIT platformen under nogen omstændigheder. Forslaget kan læses her .

Titel	3. Fælles europæisk strategi for plast
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Strategien forventes i andet halvår af 2017 som en del af "EU action plan for the Circular Economy" Kommissionen har 26. januar 2017 offentliggjort et roadmap for strategien http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/plan_2016_39_plastic_strategy_en.pdf
Berørt dansk lovgivning	Affaldsbekendtgørelsen
Forventede konsekvenser	<p>Kommissionen ønsker at reducere brugen af plastmaterialer i EU og fremme genanvendelse af det. Implementeringsrådet støtter op om initiativet, og hilser det velkomment, at Kommissionen især vil sætte fokus på bl.a. linket imellem kemi og genanvendelse af plast. Der er behov for klare retningslinjer på dette område, hvis der skal skabes efterspørgsel efter at bruge genanvendt plast.</p> <p>Bekymringen er dog, at strategien ikke i tilstrækkelig grad sigter på at fremme f.eks. adskillelse af produkter via retningslinjer i ecodesigndirektivet der tilgodeser innovationsmuligheder i forbindelse med fremtidige ecodesign til produkter. Implementeringsrådet har her de samme bekymringer, som blev udtrykt af rådet om PEF (Product Environmental Footprint).</p> <p>I debatten har der ligeledes været fokus på biobaserede plastmaterialer, som et alternativ til almindeligt plast fremstillet fossilt. I denne sammenhæng diskuteres, hvordan bioplast under nedbrydning potentielt set medfører u hensigtsmæssige mængder mikroplast-partikler,</p>

	<p>som er et stort miljøproblem i havmiljøet.</p> <p>Man skal også være opmærksom på evt. negative miljøeffekter ved at udskifte til biobaserede plastmaterialer og heraf evt. allokering af biomateriale-ressourcer væk fra andre nyttige anvendelser. Udskiftning til plastposer af biobaserede plastmaterialer i handlen kan medføre en økonomisk og praktisk byrde for både erhvervslivet og kunderne.</p> <p>Erhvervslivet vil gerne bidrage til at fremme brug af bioplast, når det kan ske på et solidt videnskabeligt grundlag og med realistisk brugbare løsninger.</p>
<p>Begrundelse</p>	<p>Plastmaterialer kan skabe miljøproblemer i havmiljøet, der skal håndteres. Der er i dag for lidt viden og for få fællesstandarder, der kan sikre en miljøeffektiv håndtering plastaffald inkl. mikroplast og omstilling til mere genanvendelse og brug af mere bionedbrydelige plasttyper.</p> <p>En anden udfordring er, at problemstillingerne i de enkelte medlemslande omkring plastkilder til miljøproblemer er kulturelt betingede og udtrykt ved vidt forskellige nationale affaldssystemer. Det er oplagt at drive en indsats for at fremme miljøvenlig brug af plast på EU niveau, også for at undgå, at der fremkommer nationale tiltag og regler, der skaber fragmentering af det indre marked, og fordi handel i stigende grad sker internationalt.</p> <p>Forhastede beslutninger kan koste erhvervsliv og kunder unødvendige byrder og uden, at indsatsen gavner miljøet og samfundet i nævneværdig grad.</p>
<p>Retning/holdning</p>	<p>Implementeringsrådet mener, at regeringen skal arbejde for, at der på EU niveau udarbejdes industridrevne standarder for genanvendelse af materialer, herunder standarder der kan sikre brug af biobaserede materialer og tilstrækkelig og god bionedbrydelighed. Fortsat høj genanvendelse af oliebaseret plast skal sikres.</p> <p>Krav til produktdesign igennem bl.a. ecodesign direktivet skal fokusere på de produkter, der bruger relativt store mængder materialer, og skal udformes således at de ikke begrænser innovationsmuligheder, der kan gavne miljø og bæredygtighed. Regler om dette skal indarbejdes i det eksisterende europæiske regelsæt på området.</p> <p>Mulighederne for og konsekvenserne ved at bruge biobaserede plastmaterialer skal undersøges og konsekvensanalyseres til bunds, inden erhvervslivet pålægges krav om at bruge disse typer plastmaterialer.</p>
<p>Særlige hensyn</p>	<p>Danmarks effektive affaldssystem sikrer relativt høj genanvendelse og den laveste deponeringsgrad (3-5%) i EU. Det danske samfund udleder derfor relativt lidt plast og mikroplast til naturen. EU's fremtidige initiativer bør derfor være fleksibelt tilpassede, så der tages hensyn til, at medlemslandene har vidt forskellige affaldssystemer og håndtering af</p>

	plastaffald. Det er f.eks. et faktum, at flere lande i Sydeuropa bedriver relativt høj affaldsdeponering (over 50%), som potentielt set udleder relativt store mængder plast og mikroplast til naturen.
Igangværende dansk indsats	Dansk partnerskab mellem erhvervslivet og NGO, der skal fremme tiltag, der nedbringer mikroplast, og fremmer mere bæredygtig anvendelse af plast. Initiativet kaldes "Et plastfrit hav" og støttes af fondsmidler. Derudover har Miljøstyrelsen gennemført en kortlægning af Danmarks bidrag til mikroplast til havmiljøet i 2015 (rapport nr. 1793).

Titel	4. Post 2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne, og Eurovignette and den europæiske elektroniske afgiftsservice (EETS) direktiver
Ministerium	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet samt Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Berørt EU-regulering	Post 2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne, Eurovignette and European Electronic Toll Services (EETS) Directives
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet for så vidt angår EETS. Det er endnu uklart, hvordan Post-2020 strategien vil påvirke dansk lovgivning, men det vil højst sandsynligt være indenfor både miljø- og transportlovgivningen.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Kommissionen fremsatte i juli 2016 deres ambitiøse "low emission mobility action plan". Danmark blev i denne sammenhæng pålagt at skulle reducere emissionen med 39 % ud af mulige 40 % i forhold til indekseringsåret.</p> <p>Planen indeholder bl.a. en post-2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne som forventes fremsat den 7. juni 2017 og kan føre til ekstraordinære udgifter til indkøb af nyt materiel udenfor den normale udskiftningscyklus for at overholde emissionskrav, samt ikke forudsete tab i forbindelse med frasalg af gammelt materiel, der ikke lever op til de nye krav, og derfor nu må forventes at være mindre værd end oprindeligt beregnet.</p> <p>Der vil ligeledes være en risiko for voksende udgifter som følge af ikke-harmoniseret prisudvikling i Eurovignettes og nationale "Electronic Toll Services".</p> <p>Som positiv effekt kan nævnes mindre brændstofforbrug, og muligheden for mindre vedligeholdelse, hvis de nye teknologier er mere effektive og driftssikre.</p>
Begrundelse	EU har et stærkt klima- og miljøfokus, herunder på de ikke-kvotebelagte sektorer, der som samlegruppe er blandt indsatsområ-

	<p>derne til nedbringelse af den europæiske CO2-emission. Hvert EU-land har fået fastsat et procentuelt mål for nedsættelse af deres CO2-emission. Disse værdier ligger imellem 0%-40% indekseret i forhold til udledningen i 2005. Danmark har fået sat et af de strengeste mål på 39 %.</p> <p>Til sammenligning kan nævnes Bulgarien, hvis krav ligger på 0%. Via sit mangeårige miljøfokus har det danske transporterhverv allerede plukket de lavt hængende frugter på området. Indsatsen fortsættes i de kommende år, men yderligere initiativer vil være relativt omkostningstunge i forhold til initiativer med samme miljøeffekt i andre lande eller andre sektorer. En lignende skævvridning bør undgås i de kommende initiativer.</p>
<p>Retning/holdning</p>	<p>Det anbefales, at der arbejdes for, at det foreslåede tiltag gennemføres på en måde, der gør gensidig anerkendelse praktisk anvendelig. Der bør konkret arbejdes for:</p> <ul style="list-style-type: none"> - At der i fastlæggelse af det tidsmæssige aspekt for overgangen til lavemissionskøretøjer tages hensyn til den store initialomkostning, dette kan medføre for transportbranchen. - At der skal være et strengt fokus på at udvikle den teknologi, der skal til for at nå målet om reduktionen og kravene i post 2020 strategi om biler/varevogne og om lastbiler, busser og godsvogne. Denne udvikling må ikke vare for længe, blive for omkostningstung eller være teknologispecifik, forstået på den måde, at de enkelte udviklere og producenters forskning og udstyr bliver et lukket system for de andre. Sker dette, vil det både hæmme den videre forskning og udvikling, samt tvinge virksomhederne indenfor transportbranchen til at foretage et tidligt valg om, hvilken teknologi – baseret på udvikler og/eller udbyder – de vil tilslutte sig, da det materiel de ender med at købe ind til deres virksomhed har en forholdsvis lang livscyklus, høj indkøbspris og høje vedligeholdelsesudgifter. - At der ikke pålægges enkelte landes virksomheder en ulige byrde, der vil påvirke dem konkurrencemæssigt i forhold til de andre EU-lande, men at der sikres en "Level Playing Field". - At transportsektoren naturligvis er villige til at yde sin del til opnåelse af reduktionsmålet, men at der er klart fokus på, at der er andre ikke kvotebelagte sektorer, hvor der lovgivningsmæssigt også vil være store gevinster at hente i forhold til emissionsreduktionen. Transportsektoren skal derfor kun pålægges de krav og byrder, der står mål med de resultater, der opnås som følge af disse og det faktum, at de kun er et blandt flere områder, der i fællesskab skal dele ansvar og byrder.

Særlige hensyn	Der foreligger ikke særlige danske hensyn.
Igangværende dansk indsats	Ingen

Anbefalinger: implementering af ny EU-regulering

– vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 14. marts 2017

	Ministerium	Titel på retsakt	Vedtaget	Implementeringsfrist	Bemærkninger
1	Skatteministeriet	Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (ATAD)	12-07-16	01-01-19	Forbrugerrådet Tænk underlader at tage stilling til anbefalingen
2	Erhvervsministeriet	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (IDD)	20-01-16	23-02-08	
3	Erhvervsministeriet	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre mulighed for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (Portabilitetsdirektivet)	16-04-14	21-05-18	Forbrugerrådet Tænk underlader at tage stilling til anbefalingen

1. IMPLEMENTERINGSPLAN: BEKÆMPELSE AF METODER TIL SKATTEUNDGÅELSE

Oplysninger om EU retsakt	
Titel	<p>Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, Den Europæiske Unions Tidende, L 193, 19. juli 2016, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=OJ:L:2016:193:TOC.</p> <p>Seneste samlenotat: Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 17. juni 2016: http://www.eu.dk/samling/20161/raadsmoede/559000/bilag/1/1643870.pdf</p>
EU nummerering	Rådets direktiv (EU) 2016/1164
Ansvarligt ministerium	Skatteministeriet
Vurderes retsakt at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Det vurderes, at implementeringen af direktivet samlet set ikke vil have nævneværdige økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet, da Danmark allerede har værneregler på direktivets område. Direktivet indeholder regler på fem områder. Det drejer sig om fradragsbegrænsning for rentebetalinger, exitbeskatning, generel omgøelsesregel, CFC-beskatning og hybride mismatch. De enkelte områder gennemgås kort neden for.</p> <p>Erhvervsstyrelsen har i forbindelse med behandling af direktivforslaget vurderet, at direktivet medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. De blev derfor ikke kvantificeret yderligere. Erhvervsstyrelsen vil dog foretage en nærmere kvantificering i forbindelse med implementeringen.</p> <p><i>Fradragsbegrænsning for rentebetalinger</i></p> <p>Direktivet indeholder en regel om begrænsning af koncerners rentefradrag, der skal hindre, at koncerner placerer renteudgifter i lande med høj selskabsbeskatning, mens egenkapitalen placeres i lavt beskattede lande. Reglen skal imødegå situationer, hvor en koncern kan trække uforholdsmæssigt store renteudgifter fra i skat. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis et moderselskab etablerer et datterselskab (uden for EU), og placerer egenkapital i datterselskabet, hvorefter at datterselskabet yder et lån (med høje renter) til moderselskabet i EU – og dermed stort fradrag i den skattepligtige indkomst. Det kan for eksempel også være tilfældet, hvis en koncerns eksterne gæld placeres i selskaber i EU-lande, mens egenkapitalen placeres uden for EU (med en lavere beskatning af afkastet).</p> <p>Reglen medfører, at selskaber som udgangspunkt ikke kan fradrage låneomkostninger (herunder renteudgifter, kurstab på gæld og renteelementet i leasingkontrakter), der overstiger 30 pct. af den skattepligtige indkomst før fradrag for renter, skatter, og af- og nedskrivninger (EBITDA). Uanset bestemmelsen vil koncerner dog altid kunne fradrage nettofinansieringsudgifter på ca. 22,5 mio. kr. (3 mio. EUR).</p> <p>Den danske indkomstbaserede rentefradragsbegrænsningsregel i selskabsskattelovens § 11 C minder om den, der er vedtaget i direktivet. Den danske indkomstbaserede rentefradragsbegrænsningsregel beregnes dog på baggrund af indkomsten før renter og skatter (EBIT), hvorimod den regel, der er vedtaget, beregnes på baggrund af indkomsten før fradrag for renter, skatter og af- og nedskrivninger (EBITDA). Procentsatsen i den danske regel er også højere (80 pct. mod 30 pct.), men beregnes således også af et lavere beløb, idet indkomsten i den danske regel er inklusive af- og nedskrivninger. Det vurderes, at det vil afhænge af</p>

den enkelte virksomheds forhold, om den ene eller den anden er strammest. Beløbsgrænsen svarer næsten til den tilsvarende beløbsgrænse i de danske regler, som er på 21,3 mio. kr.

Exitbeskatning

Direktivet indeholder også en regel om exitbeskatning af aktiver, når disse overføres til andre lande. Reglen skal imødegå, at indkomstskabende aktiver flyttes ud af et EU-land uden beskatning. Aktivets skal beskattes i forhold til markedsværdien på overførselstidspunktet.

Ved overførsler til andre EU/EØS-lande opgøres skatten ved overførslen, men selskabet kan få henstand med betalingen af skatten. Skattebetalingen skal i stedet afdrages i rater over mindst 5 år. Der kan opkræves renter på henstandsbeløbet. Det kan endvidere i visse situationer kræves, at der stilles sikkerhed for henstandsbeløbet.

De danske exit-beskatningsregler minder i stor stil om de regler, der er vedtaget i direktivet. Der ses alene at være behov for mindre lovændringer. Det skal dog bemærkes, at henstandsbeløbet ved overførsler til andre EU-lande efter direktivet skal afdrages over fem år. I de eksisterende danske regler skal henstandsbeløbet afdrages i takt med løbende afkast fra de overførte aktiver eller over 7 år.

Generel omgåelsesklausul

Der indgår en generel omgåelsesklausul i direktivet til at undgå misbrug. Dette indebærer, at der skal ses bort fra arrangementer, der ikke er reelle, og hvis hovedformål er at opnå en utilsigtet skattefordel. Arrangementer er ikke reelle, i det omfang de ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed. Omgåelsesklausulen skal imødegå misbrug, der ikke er omfattet af de specifikke værneregler, der fremgår af direktivet eller i øvrigt fremgår af national ret.

Der vil skulle indføres en generel omgåelsesklausul for selskabsbeskatning. I gældende ret findes der alene en omgåelsesklausul for så vidt angår selskabsskattedirektiverne og dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Kontrollerede udenlandske selskaber (CFC-beskatning)

Direktivet indeholder regler for beskatning af udenlandske datterselskaber, såkaldte CFC-regler (Controlled Foreign Company). Reglerne skal imødegå, at koncernforbundne selskaber kan undgå selskabsbeskatning ved at flytte indkomstskabende aktiver (fx finansielle eller immaterielle aktiver) og dermed overskud fra (et højt beskattet) moderselskab til et lavere beskattet udenlandsk datterselskab. Det vil fortsat være muligt for moderselskabet at flytte sit overskud, men CFC-reglerne betyder, at moderselskaber vil blive beskattet af indkomsten i de udenlandske datterselskaber.

Der er forskelle mellem den eksisterende danske CFC-beskatningsregel og den vedtagende direktivbestemmelse, men de overordnede principper for de centrale definitioner af kontrol og indkomstarter, der anses for at være mobil indkomst (CFC-indkomst), er ensartede. I direktivet er dog medtaget fakturerings-selskabers indkomst fra levering af tjenester til moderselskabets tilknyttede selskaber, som ikke er omfattet af de danske regler.

Hybride mismatch inden for EU

	<p>Hybride mismatch indeholder regler, der skal modvirke, at der kan opnås dobbeltfradrag og fradrag uden korresponderende beskatning som følge af forskelle mellem EU-landenes skatteregler. Danmark har allerede regler, der håndterer mismatch med hensyn til hybride enheder og instrumenter, der dog er udformet anderledes end direktivets regler.</p> <p>De danske regler om hybride enheder og instrumenter medfører, at Danmark – som enhedens eller instrumentets hjemland (kildelandet) – følger kvalifikationen i aktionærens/ejerens hjemland. I direktivet anvendes en anden teknik, idet mismatchet i stedet fjernes på den enkelte transaktion ved, at der skal nægtes fradrag for betalinger. Direktivet medfører, at Danmark vil skulle indføre regler svarende til direktivets regler. Det kan være nødvendigt at opretholde eksisterende regler, idet disse dækker mismatches, der ikke er dækket af direktivet f.eks. i forhold til tredjelande.</p> <p>Det bemærkes, at Kommissionen den 25. oktober 2016 har fremsat et forslag om ændring af direktivet for så vidt angår hybride mismatch i forhold til lande uden for EU. Afhængigt af behandlingen i Rådet af dette forslag, kan direktivændringen eventuelt medtages i implementering af det oprindelige direktiv.</p>
Typen af retsakt	Der er tale om et minimumsdirektiv, hvor medlemsstaterne kan anvende nationale eller aftalebaserede bestemmelser, der har til formål at sikre et højere beskyttelsesniveau for nationale selskabsskattegrundlag (jf. direktivets artikel 3).
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	12. juli 2016
Metode til implementering	<p>Ændring af selskabsskatteoven og ligningsloven</p> <p>Der vil bl.a. være behov for justeringer af gældende regler i ligningslovens § 3 (generel regel om bekæmpelse af misbrug) og selskabsskatteovens §§ 11 C (fradragsbegrænsning af rentebetalinger), 27 (exit-beskatning) og 32 (CFC-regler).</p> <p>Et lovforslagsudkast vil blive sendt på ekstern høring med sædvanlig høringsfrist på 4 uger.</p>
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	Der er ikke for nærværende planer om at undersøge andre landes implementering. Dette skyldes, at implementeringen i høj grad vil afhænge af, i hvilket omfang de enkelte medlemsstater i forvejen har tilsvarende værnsregler. Danmark har allerede værnsregler på de pågældende områder, hvorfor der ikke er behov for store justeringer af dansk lovgivning.
EU's implementeringsfrist	1. januar 2019 (dog 1. januar 2020 fsva. artikel 5 exit-beskatning).
Anbefaling fra Implementeringsrådet	<p>Implementeringsrådet anbefaler overordnet, at Danmark så vidt muligt bør følge direktivet og ikke indføre eller beholde danske særregler, der går længere end direktivet. Dette vil styrke virksomhedernes retssikkerhed, begrænse de ekstra administrative byrder samt minimere risikoen for tvister og dobbeltbeskatning. I implementeringen bør Skatteministeriet være særligt opmærksom på følgende punkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Implementeringen af direktivet er af meget væsentlig betydning for danske virksomheder. Som følge af de forskellige valgmuligheder i direktivet, og at der er sket væsentlige ændringer, efter direktivforslaget var i høring, bør der gennemføres endnu en høring om implementeringen af direktivet i den

	<p>vedtagne form. Som grundlag for høringen henstiller Implementeringsrådet til, at Skatteministeriet udarbejder et udførligt notat om, hvilke spørgsmål og valg som implementeringen giver anledning til, herunder hvilke danske regler der vil falde bort eller blive tilpasset som følge af implementeringen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • I forbindelse med implementeringen er det vigtigt, at det tydeligt fremgår hvilke punkter, at direktivet går længere end OECD's BEPS anbefalinger, der må anses for international standard. Eventuelle lempelser af de eksisterende danske regler må ses i sammenhæng med, at nogle elementer i direktivet er mere restriktive end de gældende danske værneregler, mens andre elementer er mindre restriktive. • Implementeringsplanen og fremlæggelsen i Skatteministeriets samlenotat får reglerne til at fremstå overskuelige. Realiteten er imidlertid, at den nærmere afgrænsning og indretning af reglerne er meget kompleks. Det er af væsentlig betydning for virksomhederne, at det ved implementeringen tilstræbes at holde reglerne så enkle som muligt. • Det anbefales, at alle tre danske rentefradragsbegrænsningsregler i SEL §§ 11, 11 B og 11 C, harmoniseres og forenkles, så de samlet implementerer direktivets regel om rentebegrænsning og ikke går længere. Implementeringsrådet er således enig med FSR - danske revisorer, der i deres høringssvar pegede på behovet for en grundlæggende revurdering og omskrivning af disse regler. • Det anføres i implementeringsplanen, at <i>"Det vurderes, at implementeringen af direktivet samlet set ikke vil have nævneværdige økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet, da Danmark allerede har værneregler på direktivets område"</i>. Betragtningen er korrekt, når der ses isoleret på Danmark. Denne beskrivelse tager imidlertid ikke højde for, at direktivet medfører nye værneregler i de fleste EU-lande, og at det samlede resultat for danske koncerner med virksomheder i andre EU-lande formentligt fører til betydelige yderligere administrative omkostninger. Det skyldes, at direktivet ud over at introducere nye minimumsregler også lader landene beholde et utal af nationale særregler. Skatteministeriet bør ved vurderingen af økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet ikke blot tage udgangspunkt i de gældende danske regler som reference, men oplyse de omkostninger der vil være ved at opretholde eller vedtage danske regler, der går længere end direktivet. • Implementeringsrådet leverer gerne mere detaljerede input om implementeringen af direktivet. • Endelig anbefaler Implementeringsrådet, at det undersøges, hvordan direktivet bliver implementeret i andre lande. Dette er en øvelse, der bør sikre en større grad af ensartethed i reglerne, og under alle omstændigheder bør man ikke pålægge dansk erhvervsliv yderligere byrder i forhold til nabolandene. ATAD (direktivet) bør samtidig ses som en mulighed for at rydde op i de mange nationale danske værneregler, således at man i Danmark ikke går videre, end direktivet lægger op til. Med indførelsen af en GAAR (General Anti Avoidance Rule) bør der samtidig ikke være behov for alle de specielle værneregler.
--	--

2. IMPLEMENTERINGSPLAN: FORSIKRINGSDISTRIBUTION (IDD)

Oplysninger om EU retsakt	
Titel	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2016.026.01.0019.01.ENG&toc=OJ:L:2016:026:TOC
EU nummerering	2016/97 EU af 20. januar 2016
Ansvarligt ministerium	Erhvervsministeriet
Vurderes retsakt at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Direktivet vil medføre nye administrative byrder for erhvervslivet, men omfanget heraf skal afdækkes nærmere. Der udarbejdes således en betydelig mængde implementerende lovgivning af EIOPA, som først ligger fast i 2017/18.</p> <p>EIOPA har således udarbejdet Technical Advice til Kommissionen på følgende områder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Principperne for reglerne om produkttilsyn og styringskrav 2) Reglerne om interessekonflikter 3) Kriterier for vurdering af om tilskyndelser har en skadelig indvirkning 4) Kriterierne for vurdering af ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter. <p>Derudover indeholder direktivet regler om oplysningsforpligtelser, herunder udlevering af et standardiseret dokument ved distribution af skadesforsikringsprodukter.</p>
Typen af retsakt	<p>Direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv. Artikel 17, stk. 3, i direktivet indeholder ikke et absolut provisionsforbud, som i dag er indeholdt i dansk ret. Der skal således ved implementeringen bl.a. tages stilling til, hvorvidt denne regel ønskes videreført.</p> <p>Ved implementeringen skal der endvidere tages stilling til spørgsmålet om forbrugerbeskyttende regler, idet direktivet indeholder færre regler om forbrugerbeskyttelse, end der i dag er indeholdt i dansk ret på området.</p> <p>De danske særregler har løbende været overvejet, og både provisionsforbuddet og de forbrugerbeskyttende regler har været drøftet med branchen.</p> <p>Ved implementeringen skal der endvidere tages stilling til spørgsmålet om, hvor whistleblowerordninger skal etableres. Direktivet indeholder alene et krav om myndighedsetableret whistleblowerordning.</p>
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	<p>Vedtaget den 20. januar 2016.</p> <p>Implementeringsplanen er ikke indsendt tidligere, da der har været usikkerhed om, hvordan direktivet mest hensigtsmæssigt skulle implementeres.</p>

Metode til implementering	<p>Direktivet forventes implementeret i en ny lov om forsikringsformidling. Denne lov skal erstatte den gældende lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 2065 af 22. august 2013.</p> <p>Implementeringen af direktivet vil endvidere medføre ændringer i lov om finansiel virksomhed og lov om finansielle formidlere og boligkreditformidlere.</p> <p>Som led i implementeringen af direktivet forventes der udstedt en ny bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistribution, en ny bekendtgørelse om kompetencekrav samt en ny registerbekendtgørelse, der skal erstatte bekendtgørelse om forsikringsselskabers register over forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber. Derudover forventes ændringer i bekendtgørelse om forsikringsformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler, i bekendtgørelse om forsikringsmæglervirksomheders og genforsikringsmæglervirksomheders årlige indberetninger og i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.</p> <p>Branchen har løbende været inddraget i beslutningsprocesserne. Der har blandt andet været nedsat en arbejdsgruppe vedrørende implementeringen af de kompetencekrav, som direktivet fastsætter. Derudover har der været løbende drøftelser med branchen om provisionsforbuddet og god skik reglerne.</p>
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	<p>Finanstilsynet følger/deltager i arbejdsgrupper om direktivet i EIOPA regi, hvor reglerne diskuteres.</p> <p>Finanstilsynet vil foretage et nabotjek i Tyskland, Holland, Sverige og Finland i forhold til implementeringen af art. 17, stk. 3 vedrørende provisionsforbud.</p>
EU's implementeringsfrist	<p>23. februar 2018. Direktivet forventes implementeret 1. januar 2018 i overensstemmelse med regeringens politik om to ikrafttrædelsesdatoer.</p>
Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<p>Implementeringsrådet anbefaler, at de eksisterende regler for det danske provisionsforbud for uvildige forsikringsmæglere bevares i forbindelse med implementeringen af IDD. Forsikringsmæglerforeningen støtter ligeledes en bevarelse af provisionsforbuddet. Der er tale om regulering, der vil gavne forbrugerne, hvor der konkurreres på pris og kvalitet, og som ikke vil medføre øgede omkostninger for de berørte virksomheder.</p> <p>Fristen for at implementere IDD er den 23. februar 2018. Af implementeringsplanen fremgår det imidlertid, at direktivet forventes implementeret i Danmark den 1. januar 2018 i overensstemmelse med regeringens politik om to ikrafttrædelsesdatoer. Denne førtidsimplementering vil indebære en endnu kortere frist til implementering, og Implementeringsrådet vil henstille til, at Danmark følger den af EU fastsatte frist for implementering.</p>

3. IMPLEMENTERINGSPLAN: ARBEJDSKRAFTENS MOBILITET OG SUPPLERENDE PENSIONSRETTIGHEDER (PORTABILITETSDIREKTIVET)

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	<p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre mulighed for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder</p> <p>Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32014L0050</p>
EU nummerering	2014/50/EU af 16. april 2014
Ansvarligt ministerium	Erhvervsministeriet
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	Det er på nuværende tidspunkt uklart, hvilke erhvervsøkonomiske konsekvenser direktivet vil medføre. Særligt oplysningskravene, som aktive eller hvilende medlemmer af pensionsordninger efter anmodning har ret til at få, forventes at medføre nogle administrative konsekvenser. De mulige konsekvenser skal imidlertid vurderes nærmere.
Typen af retsакt	<p>Direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv.</p> <p>I artikel 4 (2) om optjening af rettigheder og artikel 5 (4) om bevarelse af hvilende pensionsrettigheder er det anført, at medlemsstaterne har mulighed for at tillade arbejdsmarkedets parter at fastsætte andre bestemmelser via kollektive aftaler, forudsat at disse bestemmelser ikke giver ringere beskyttelse og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens fri bevægelighed.</p> <p>Det fremgår af direktivets artikel 5 (2), at medlemsstaterne skal sikre, at fratrådte arbejdstageres og deres efterladtes hvilende pensionsrettigheder skal behandles på måder, der anses for retfærdige under hensyntagen til arten af pensionsordningen og praksis. I direktivet foreslås flere muligheder. Der gives endvidere mulighed for i artikel 5 (3), at medlemsstaterne kan fastsætte en tærskelværdi for hvilende pensionsrettigheder, som giver pensionselskabet mulighed for at udbetale beløbet fremfor at lade det blive stående.</p>
Dato for vedtagelse af retsакt i EU	<p>Vedttaget den 16. april 2014.</p> <p>Implementeringsplanen er ikke forelagt før, da direktivet er vedtaget inden oprettelsen af Implementeringsrådet og Implementeringsudvalget. Implementeringsplanen forelægges således først nu, hvor implementeringen af direktivet er under forberedelse.</p>
Metode til implementering	<p>Direktivet forventes implementeret ved en ny lov om pensionsforhold, som primært vil indeholde ny regulering, der følger af en tekstnær implementering af direktivet.</p> <p>Det forventes endvidere, at den nye lov om pensionsforhold vil medføre ændringer i lov om finansiel virksomhed, idet der i kapitel 6 findes særlige regler for forsikringselskaber, bl.a. vedr. de informationer, som et livs- eller skadesforsikringselskab skal oplyse kunderne om. Finanstilsynet har afholdt et</p>

	<p>møde med branchen og opretholder en løbende dialog herom under udarbejdelsen af lovforslaget. Det vil i samråd med branchen blive vurderet, hvilke af disse særlige regler om forsikringselskaber, der med fordel kan flyttes til den nye lov om pensionsforhold, idet den nye lov skal fungere som en mere generel regulering af pensionsaftaleområdet.</p>
<p>Plan for at undersøge implementeringen i andre lande</p>	<p>Der foretages en tekstnær implementering af direktivet, hvorfor der ikke vil blive foretaget en undersøgelse af, hvordan andre lande implementerer direktivet.</p> <p>Det skal samtidig bemærkes, at pensionsområdet i Danmark er meget forskelligt fra andre EU-landes, hvorfor det også af denne grund ikke vurderes relevant at foretage nabotjek af bl.a. muligheden for at fastsætte regler om en tærskelværdi, som nævnt ovenfor.</p>
<p>EU's implementeringsfrist</p>	<p>21. maj 2018</p> <p>I overensstemmelse med regeringens princip om to årlige ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering forventes det, at lovforslaget fremsættes med en ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2018.</p>
<p>Anbefalinger fra Implementeringsrådet</p>	<p>Det skal i den danske lov tydeliggøres, at det er pensionselskaberne, og ikke de ansættende virksomheder, der får pligt til at afgive oplysninger om ens pensionsrettigheder ved ophør af et ansættelsesforhold efter art. 6. Det fremgår nemlig ikke tydeligt af direktivet.</p> <p>Implementeringsrådet bemærker i øvrigt, at implementeringen af direktivet sker i tæt koordination mellem Erhvervsministeriet og Beskæftigelsesministeriet. Dette skyldes, at direktivet berører både firmapensionsordninger, som er tilknyttet et ansættelsesforhold (Erhvervsministeriets ressort), og arbejdsmarkedspensioner, som er genstand for kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og hører under Beskæftigelsesministeriets ressort. Da de elementer i direktivet, der vedrører arbejdsmarkedspensionerne, er et anliggende for arbejdsmarkedets parter, knytter Implementeringsrådets anbefalinger sig alene til de elementer, der vedrører firmapensionsordninger, som er tilknyttet et ansættelsesforhold. Implementeringen for så vidt angår arbejdsmarkedspensionerne drøftes sideløbende i regi af Beskæftigelsesministeriets Implementeringsudvalg, der retter sine anbefalinger til beskæftigelsesministeren.</p>

Anbefalinger: Nabetjek af eksisterende regulering

Tabel 1: anbefalinger vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 14. marts 2017

Nr.	Titel/emne	Ministerium	Bemærkninger
1	Ensartet fortolkning af regler for godkendelse af passagerskibe	Erhvervsministeriet	Forbrugerrådet Tænk undlader at tage stilling til anbefalingen
2	Bankgebyrer ved grænseoverskridende betalinger	Erhvervsministeriet	
3	Dokumentationskrav til 1. modtager af animalske fødevarer	Miljø- og Fødevareministeriet	
4	Fluorholdige drivhusgasser i varmepumper	Miljø- og Fødevareministeriet	Forbrugerrådet Tænk undlader at tage stilling til anbefalingen
5	Overimplementering af EU-blomsten	Miljø- og Fødevareministeriet	

ERHVERVSMINISTERIET

Titel på forslaget	1. Ensartet fortolkning af regler for godkendelse af passagerskibe
Ministerium	Erhvervsministeriet
Berørt EU-regulering	EU-Direktiv 2009/45/EF om sikkerhedsregler og – standarder for passagerskibe
Berørt dansk lovgivning	Direktivet er gennemført som teknisk forskrift, Meddelelser fra Søfartsstyrelsen D, seneste version BEK nr. 556 af 26/05/2011, med senere ændringer, samt lov om sikkerhed til søs (LBK nr. 72 af 17/01/2014)
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>I henhold til direktiv 2009/45/EF kan Søfartsstyrelsen fastsætte skærpede sikkerhedskrav, herunder forstærkning af skroget o. lign., for passagerskibe i bestemte situationer, som skyldes særlige lokale forhold. Søfartsstyrelsen kan således suspendere fartøjets drift, hvis et passagerfartøj – som i øvrigt lever op til direktivets krav – er til alvorlig fare for sikkerheden for liv, ejendom eller miljø.</p> <p>Danske virksomheder oplever, at deres passagerfartøjer - benyttet til turisme - ikke kan besejle Øresund fra dansk havn. Samme fartøjer har derimod tilladelse til at besejle Øresund fra svensk havn, hvor de svenske søfartsmyndigheder har godkendt sikkerhedsniveauet med henvisning til EU-Direktiv 2009/45/EF. Fartøjerne må endda sejle i dansk farvand på den svenske tilladelse, men fartøjerne må ikke anløbe en dansk havn. Idet fartøjerne har tilladelse til at besejle Øresund af de svenske myndigheder, så skyldes det danske forbud altså ikke lokale forhold i Øresund, men alene danske særregler og en restriktiv dansk praksis i forhold til bl.a. skibets indretning og sikkerhedsudstyr.</p> <p>Tilsvarende problemstillinger findes i Vadehavet og i Østersøen i forhold til besejling fra henholdsvis danske eller tyske havne. Således kan fartøjer blive godkendt af de tyske myndigheder til at sejle ud i Vadehavet eller Østersøen, mens det selvsamme fartøj ikke kan godkendes af de danske myndigheder.</p> <p>De faglige skøn, der foretages i sikkerhedsvurderingen af passagerskibene, er fortsat centralt. I den forbindelse kan skærpede danske regler om fx ekstremt vejrlig forhold og passagertransport være en fornuftig måde at balancere sikkerhedskrav med erhvervshensyn.</p>
Omfanget af byrder	Det vil typisk kræve en millioninvestering i forhold til ombygning af skibene for de respektive danske virksomheder, hvis man skal leve op til de danske særkrav. Eksempelvis har en dansk virksomhed afholdt sig fra at sejle en båd til Danmark, da det vil koste et par millioner at ombygge båden. Derfor bruges båden i stedet i Sverige.
Lande der er relevante at sammenligne med	Øvrige EU-lande, men især Sverige, Tyskland og Holland. Herudover Norge som EØS-medlemsland.
Forslag til forenkling af reglerne	Nationale særregler og praksis afskaffes, så fartøjerne skal overholde de samme sikkerhedskrav som i andre EU-lande med sammenlignelige

	farvande og vejrforhold.
Større eller mindre nabotjek	Det foreslås, at der bliver gennemført et mindre nabotjek (Tyskland og Sverige), så regelfortolkningen, herunder forskelle imellem dansk, svensk og tysk praksis, bliver belyst.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Umiddelbart vurderes der ikke at være særlige danske hensyn, da fartøjerne er godkendt til at sejle i de berørte farvande af søfartsmyndighederne i vores nabolande.
Igangværende initiativer	Søfartsstyrelsen har i 2016 givet en dispensation til, at et passagerskib, som hidtil ikke har kunnet få tilladelse til at sejle mellem Sønderborg og Flensborg, nu kan sejle med bl.a. cykelturister på Flensborg Fjord.

Titel på forslaget	2. Bankgebyrer ved grænseoverskridende betalinger
Ministerium	Erhvervsministeriet
Berørt EU-regulering	Forordning (EF) nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger.
Berørt dansk lovgivning	Forordningen gælder direkte i Danmark, men alene i begrænset omfang, da den danske valuta ikke er knyttet til forordningens anvendelsesområde.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Et velfungerende indre marked forudsætter fri bevægelighed af kapital, herunder at omkostningerne forbundet med betalinger er gennemsigtige og rimelige. De danske virksomheder betaler langt højere bankgebyrer ved grænseoverskridende betalinger til europæiske lande end konkurrenter i nabolandene.</p> <p>Det koster en dansk virksomhed 15-30 kr. i bankgebyrer for en grænseoverskridende overførsel i euro. Derudover koster det 40-50 kr. i bankgebyrer for en grænseoverskridende overførsel i danske kroner. Virksomhederne har disse omkostninger ved både at overføre og modtage penge.</p> <p>I andre EU-lande er gebyret typisk under 2-3 kr. for lignende betalinger. Årsagen er, at Danmark ikke har tilsluttet den danske valuta til forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger. Forordningen gælder direkte i Danmark, men har ikke betydning for størrelsen på de danske bankgebyrer, da den danske valuta ikke er omfattet af forordningen. Forordningen fastslår, at banker ikke må opkræve et større gebyr for en grænseoverskridende betaling end for en tilsvarende indenlandsk betaling. Forordningen gælder for grænseoverskridende betalinger op til 50.000 EUR. Herved er det for virksomheder i euro-landene enten gratis eller kun forbundet med en meget lille betaling at overføre eller modtage euro fra udlandet.</p> <p>EU-lande, der ikke er en del af euroen, kan efter forordningens art. 14 (1) tilslutte deres valuta til forordningen med den konsekvens, at der ikke må</p>

	<p>opkræves et større gebyr for grænseoverskridende betalinger i den nationale valuta eller i euro, end for en tilsvarende indenlandsk betaling. Det betyder i praksis lavere bankgebyrer ved grænseoverskridende B2B-betalinger. Følgende forslag er i tråd med Kommissionens arbejdsprogram for 2017, hvor det foreslås at udvide anvendelsesområdet for forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger. Kommissionen ønsker at omfatte alle ikke-eurovalutaer og sænke gebyrerne i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, navnlig til og fra medlemsstater, der ikke anvender euroen.</p>
Omfanget af byrder	<p>De danske bankgebyrer ved grænseoverskridende betalinger er en stærkt generende grænsehindring, der er med til at begrænse de danske virksomheders vækst og hæmmer virksomhedens konkurrenceevne. Bankgebyrerne gør det dermed dyrere at drive eksportvirksomhed i Danmark, end hvad der er tilfældet i andre europæiske lande.</p> <p>Gebyret for at modtage grænseoverskridende betalinger er særligt relevant for virksomheder, der eksporterer til udlandet og modtager danske kroner som betaling. Eksempelvis hvis en virksomhed fakturerer 1.500 betalinger i danske kroner til udenlandske virksomheder, som koster 40 kr. pr. styk at modtage fra EU-lande, vil virksomheden betale 60.000 kr. alene i bankgebyrer.</p> <p>Det er vigtigt at understrege, at lavere bankgebyrer ikke bør medføre, at omkostningerne overføres på andre produkter, såsom Dankortet, Realkreditlån mv.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Sverige, Tyskland og Rumænien.</p> <p>Rumænien og Sverige har udnyttet muligheden i forordningens art. 14 (1) og tilknyttet deres nationale valuta til forordningen. Sverige er derfor også nordens billigste land at overføre og modtage penge fra. Disse erfaringer kan Danmark tage ved lære af.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>EU's initiativ med forordningen styrker netop den fri bevægelse for kapital, hvorfor Danmark bør tilknytte den danske valuta, således at der ikke må opkræves et større gebyr for grænseoverskridende betalinger i danske kroner eller i euro, end for en tilsvarende indenlandsk betaling. Herved bør Danmark også støtte Kommissionens forslag om at udvide forordningens anvendelsesområde til at omfatte alle ikkeeurovalutaer.</p> <p>Det anbefales derfor, at den danske regering allerede nu tager skridt mod at tilslutte den danske krone til forordningen. Dette er muligt efter forordningens art. 14 (1) og sker ved underretning til Kommissionen om Danmarks beslutning.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Et større nabotjek, hvor reglerne og bankgebyrerne ved grænseoverskridende B2B-betalinger i henholdsvis Sverige, Tyskland og Rumænien undersøges.</p>

Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Overførelser i andre valutaer end euro, herunder i danske kroner, kan kræve brug af korrespondentbanker, som er en udenlandsk bank der samarbejder med den danske bank. . Bankerne kan derfor godt have en omkostning i forbindelse med overførelsen. De fleste store banker har dog filialer i andre EU-lande, hvorfor det ikke er nødvendigt med en korrespondentbank. Priserne for overførelserne indgås mellem den danske bank og korrespondentbanken, hvorfor det ikke vides, hvad omfanget af disse omkostninger er. Det formodes imidlertid, at andre lande (særligt Sverige og Rumænien) også har de samme omkostninger, men det er stadig billigere at foretage grænseoverskridende betalinger. På den baggrund formodes, at brug af korrespondentbanker ikke er grunden til, at bankgebyrerne er højere i DK.</p>
Igangværende initiativer	<p>Forslaget om, at Danmark skal tilslutte den danske krone forordningen, er også spillet ind til erhvervsministeren via Digitaliseringspartnerskabet for detail-, engros- og e-handel.</p>

MILJØ- OG FØDEVAREMINISTERIET

Titel på forslaget	3. Dokumentationskrav til 1. modtager af animalske fødevarer
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Veterinærbekendtgørelsen implementerer Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked og Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjeland produkter, der føres ind i Fællesskabet.</p>
Berørt dansk lovgivning	Veterinærkontrolbekendtgørelsen 1660 af 11/12 2015.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>De danske myndigheder stiller en række krav til oplysninger, der skal registreres, hvis en virksomhed er 1. modtagelager af en samhandlet fødevarer fra enten et andet EU-land eller tredje land i bekendtgørelse 1660 af 11/12 2015.</p> <p>I Danmark stilles der flere krav end i andre EU-lande, selvom der er tale om EU-lovgivning. Fx er kravene til at føre et register over leverancerne færre i Sverige end i Danmark. Forskellene fremgår i det følgende.</p> <p>De danske krav til registrering fremgår af Veterinærbekendtgørelsens kap. 2, § 5</p>

§ 5. Modtagervirksomheder skal løbende føre et register over modtagne partier fødevarer. Registret skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) En nøjagtig beskrivelse af fødevareren, herunder oplysninger om oprindelsesland og forarbejdningsvirksomhed(er).
- 2) En reference, der identificerer partiet, batchen eller sendingen, afhængigt af hvad der er relevant, herunder i hvert fald produktkategori, antal koller og partiets totale nettovægt.
- 3) Navn og adresse på lederen af den fødevarer virksomhed, hvorfra fødevareren er blevet afsendt.
- 4) Navn og adresse på eksportøren, hvis denne ikke er den samme som lederen af den fødevarer virksomhed, hvorfra fødevareren er blevet afsendt.
- 5) Navn og adresse på lederen af den fødevarer virksomhed, hvortil fødevareren er afsendt.
- 6) Navn og adresse på importøren, hvis denne ikke er den samme som lederen af den fødevarer virksomhed, hvortil fødevareren er afsendt.
- 7) Afsendelsesdatoen såvel som (forventet) dato for modtagelsen.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger ajourføres dagligt og opbevares som minimum af den ansvarlige for partiet, indtil det med rimelighed kan antages, at fødevareren er blevet forbrugt, dog i mindst 3 år.

Stk. 3. Når Fødevarestyrelsen anmoder om det, skal lederen af fødevarer virksomheden uden unødigt forsinkelse afgive ovenstående oplysninger. Den ansvarlige for partiet stiller oplysningerne til rådighed i et format efter eget valg, forudsat de i stk. 1 omhandlede oplysninger er klart og utvetydigt til rådighed og genfindelige for den ansvarlige for partiet.

Bekendtgørelsen indeholder en lang række informationskrav og stiller krav om, at virksomheden til enhver tid kan fremvise disse oplysninger uden unødigt forsinkelse, ligesom der er krav om at oplysningerne opbevares i mindst 3 år. I nabolande som fx Sverige er der færre krav til 1. modtagelagerkontrol sammenlignet med Danmark. I Sverige stilles der færre oplysningskrav, ligesom oplysningerne kun skal opbevares i 2 år. Endvidere stiller Danmark krav om et register, mens Sverige blot kræver, at informationerne skal kunne fremfindes.

Danske virksomheder kan ligesom i Sverige altid fremskaffe de påkrævede oplysninger på forlangende i forbindelse med kontrol uagtet et selvstændigt register. Fx via eksisterende varebestillingssystemer, økonomisystemer mv. Kravet om et register over varer, hvor virksomheden er 1. modtager, er således en unødigt byrde for danske virksomheder, ligesom de flere informationskrav er det.

Den svenske fortolkning fremgår nedenfor.

Svensk lov

5 § Mottagaren ska dokumentera alla införda sändningar. För varje så ska dokumentationen innehålla uppgifter om

- livsmedlets slag,
- mängd,
- avsändande land,
- avsändande anläggning med kontrollnummer,
- datum för mottagandet och
- livsmedelsföretagare som fört in sändningen.

Handelsdokument, sundhetsintyg, salmonellaintyg och övrig dokumentation ska förvaras hos mottagaren av sändningen i minst två

	<p>Link: http://www.livsmedelsverket.se/globalassets/om-oss/lagstiftning/export---import---handel-eu/livsfs-2005-22-kons.pdf</p> <p>Svensk vejledning</p> <p>5 § Dokumentation</p> <p>Mottagaren är skyldig att dokumentera alla införda sändningar med de uppgifter som särskilt anges i bestämmelsen. Dokumentationen ska sparas i minst två år.</p> <p><i>Livsmedelsverkets kommentar</i></p> <p>Vid tillämpning av föreskrifterna avses med "mottagare" varje livsmedelsföretagare som får animaliska livsmedel levererade till sig från ett annat EU-land eller som delar upp en sändning, se 3 §. Eftersom alla som har en anläggning som hanterar livsmedel räknas som livsmedelsföretagare innebär det att en importör som hyr en pallplats i ett fryshus är en livsmedelsföretagare som får varor levererade till sig. När en sändning som anlant till ett fryshus splittras kan dokumentationen därför sparas på fryshuset om importören och mottagaren är överens om det. Alternativt kan dokumenten sparas hos importören. Det viktiga är att om den lokala myndigheten vill utöva kontroll hos endera så ska de på begäran kunna ta fram dokumenten.</p> <p>Link: http://www.livsmedelsverket.se/globalassets/produktion-handel-kontroll/vagledningar-kontrollhandbocker/kontroll-vid-handel-med-animaliska-livsmedel-inom-eu-j-66---vagledning.pdf</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Dansk erhvervsliv påføres ekstra omkostninger, som deres kolleger i andre lande ikke påføres. Særligt fordi myndighederne i Danmark stiller krav om et særskilt register, dvs. virksomhederne kan ikke nøjes med at anvende deres eksisterende systemer, som til enhver tid sikrer fuld sporbarhed og de nævnte oplysninger.</p> <p>Virksomhederne skal føre et særskilt register over de varer, hvor de er 1. modtager, hvilket andre EU-lande ikke afkræves, fx Sverige. Således påføres det danske erhvervsliv unødige administrative byrder i forbindelse med at efterkomme de krav, som er overimplementeret.</p>
<p>Lande der er relevante at sammenligne med</p>	<p>Udover Sverige er det relevant at sammenligne med Finland, Østrig og Tyskland.</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>Fortolkningen skal være ens på tværs af EU. Det er konkurrenceforvridende, at danske erhvervsdrivende pålægges særligt skrappe krav – særligt når sporbarheden og relevante oplysninger udmærket kan sikres og fremskaffes uden det særskilte register. Disse oplysninger fremgår af ethvert varehåndteringssystem, og kan således fremskaffes på forlangende i forbindelse med et kontrolbesøg.</p>
<p>Større eller mindre nabotjek</p>	<p>Det vurderes, at der på grund af den meget specifikke problemstilling med fordel kan gennemføres et mindre nabotjek.</p>
<p>Særlige hensyn i dansk kontekst</p>	<p>Der er ikke specifikke danske forhold, der begrundet en anderledes implementering af forordningen end i vore nabolande.</p>

	Det bemærkes, at en forenkling af reglerne ikke må føre til forringelse af fødevarer sikkerhed og sporbarhed.
Igangværende initiativer	Løbende dialog med Fødevarerstyrelsen.

Titel på forslaget	4. Fluorholdige drivhusgasser i varmepumper
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Forordning 517/2014/EU af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 9 af 7. januar 2016 om regulering af visse industrielle drivhusgasser.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>EU har en forordning på området om fluorholdige drivhusgasser, men Danmark har valgt at fastholde mere restriktive regler i en national bekendtgørelse. Her adskiller vi os fra vores nabolande (Sverige, Norge, Tyskland), som benytter forordningen direkte.</p> <p>Konkret vedrører overimplementeringen Miljø- og Fødevarerministeriets fortolkning af Forordning 517/2014/EF af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser. I dansk lovgivning ved bek. nr. 9 af 7. januar 2016, om regulering af visse industrielle drivhusgasser, findes et forbud mod import og anvendelse af syntetiske kølemidler HFC og HFO i varmepumper. Dette forbud vurderes at være overimplementering af EU's forordning.</p> <p>I bek. nr. 9, § 2, stk. 1, følger et forbud mod import, salg og anvendelse af nye produkter - bl.a. varmepumper, som indeholder drivhusgasser. Der er en undtagelse til forbuddet i § 2, stk. 2, og i bilag 1 for visse nærmere specificerede nye produkter. Undtagelsen drejer sig bl.a. om køleanlæg, varmepumper, airconditionanlæg, (komfortkøling) og affugtere med fyldninger mellem 0,15 kg og 10 kg HFC, som det maksimale de må indeholde.</p> <p>Forbuddet rammer især varmepumper på mellem 50 og 200 kW, som afhængig af producent typisk vil overskride grænsen på 10 kg. Når denne grænse overskrides, skal der pga. forbuddet i stedet opstilles flere varmepumper-, hvilket gør varmepumper til brug i skoler, institutioner, kontorbygninger, etc. unødigt dyre.</p> <p>Forbuddet medfører, at der samlet set anvendes en større samlet mængde HFC kølemiddel, end hvis en enkelt stor varmepumpe med samme effekt blev opstillet. Ifølge importører anvendes der typisk 20 procent mere kølemiddel ved flere enheder end ved én enhed, hvilket udhuler det miljømæssige hensyn om at begrænse udledningen af drivhusgasser.</p> <p>Den danske fortolkning (bevarelse af forbuddet i bek. nr. 9) har i 2006 af EU-Kommissionen været rejst som en traktatkrænkelssag, hvor Danmark har "påberåbt sig miljøgarantien" i forhold til daværende forordning</p>

	<p>842/2006(EF). Efterfølgende er der i 2014 med virkning fra 1.1.2015 udstedt en ny forordning 517/2014(EU) af 16. april 2014, hvori der ikke fremgår et forbud mod drivhusgasser, men hvoraf det fremgår jf. betragtning (12) at:</p> <p>”Anlæg eller udstyr, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, bør tillades markedsført, hvis de samlede drivhusgasemissioner fra dette anlæg eller udstyr i hele livscyklussen under hensyntagen til lækage- og genvindingsrater er lavere end emissionerne fra ækvivalente anlæg eller ækvivalent udstyr uden fluorholdige drivhusgasser, for hvilke det maksimalt tilladte energiforbrug er fastsat i de relevante gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF”.</p> <p>Det er også Dansk Energis opfattelse, at forbuddet strider mod de regler, der er fastsat i Eco-design direktivet 125/2009/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, hvoraf det fremgår, at produkter ikke må forhindres markedsført.</p> <p>Det fremgår af dette direktivs artikel 6, stk. 1, om fri bevægelighed, at medlems-staterne ikke må forbyde, begrænse eller hindre omsætning og/eller ibrugtagning af et produkt, der opfylder alle de relevante bestemmelser for produktet i den gældende gennemførelsesforanstaltning, og som er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5. Heller ikke når der er tale om krav til miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag 1 i direktivet</p> <p>Den afgørende forskel på EU's Forordning 517/2014 og bekendtgørelse nr. 9 er, at i stedet for et import- og anvendelses-forbud, stiller EU's forordning krav til lækagekontrol, detektion, journalføring, genvinding m.m. Forordningen rummer også en kvoteordning, som betyder, at HFC-anvendelsen i llandene inklusiv USA, nedskæres med 10 procent inden udgangen af 2019 og med yderligere 75% procent frem til 2036.</p> <p>Det er netop på grund af udfasningen af ozonlagsnedbrydende stoffer, at industrien har udviklet de alternative stoffer, der kan bruges som erstatning herfor – blandt andet de såkaldte HFC-gasser (f-gasser). HFC-gasser nedbryder ikke ozonlaget direkte, men har en CO₂/GWP (GWP er en sammenligningsfaktor for den miljøeffekt, som forskellige klimagasser har ift. CO₂ og kaldes ækvivalent effekt). GWP angiver hvor stor en effekt drivhusgasser har på drivhuseffekten. CO₂ har en GWP på 1 og R134a har en drivhuseffekt på 1550. Forbuddet i Bek. nr. 9 er således alene et nationalt fastsat forbud og dermed overimplementering, som er til gene for såvel dansk erhvervsliv som miljø og klima.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Det danske import- og anvendelsesforbud begrænser importen af opvarmningsteknologier, som skal understøtte Danmarks grønne omstilling, hvor varmepumper er udset til at spille en central rolle i varmesystemet. Det begrænser også markedet for varmepumper og dermed konkurrencen på det danske marked.</p>

	<p>Det svarer til 80 pct. af varmepumpeproducenter og importører i DK.</p> <p>Der er følgende byrder ved den nuværende regulering:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 40 pct. øgede omkostninger som følge af forbuddet 2) Øgede CO2 reduktionsomkostninger 3) Øgede administrative byrder, som følge af en evt. dispensationsansøgning 4) Ulige konkurrenceforhold imod varmepumpeløsninger med naturlige kølemidler, hvilket betyder, at alle producenter og importører af varmepumper med HFC i Danmark er ramt af forbuddet og reelt ikke har mulighed for at konkurrere i markedet. Det findes ca. 5 producenter af varmepumper med naturlige kølemidler i DK, og der findes ca. 50 producenter/leverandører af varmepumper med HFC i DK. <p>Da alternativerne til HFC er naturlige kølemidler, og løsningerne er relative få og dyrere, er resultatet af forbuddet, at samfundet ikke får adgang til de mest omkostningseffektive varmepumpeløsninger.</p> <p>De HFC varmepumpeløsninger, der i stedet tilbydes, er dyrere pga., at der skal opstilles flere enheder. Der er i særlige tilfælde mulighed for at opnå dispensation, hvilket er forbundet med et ekstra arbejde.</p> <p>Dispensationen skal søges for hver enhed, som ønskes opstillet. Dispensationen gives kun i tilfælde, hvor der ikke findes mulighed for at anvende naturlige kølemidler, eller alternativerne ikke findes, eller hvor omkostningerne overstiger den miljømæssige fordel. Ansøgning om dispensation er med til at øge omkostningerne yderligere. Det kræver typisk 2 dages ingeniørarbejde med beregninger plus diverse korrespondance samt en ventetid på 1 månedstid. Det koster ca. 15.000 kr. pr. varmepumpe. Ekstra pris og ventetid bevirker, at kunderne i stedet vælger at investere i en ny gaskedel eller en ny biomassekedel.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Der kan sammenlignes med resten af EU's medlemsstater. På en forespørgsel til European Heat Pump Association fra Dansk Energi om, hvorvidt andre EU medlemsstater har særlovgivning på området, er svaret, at særlovgivningen i Danmark er enkeltstående. Forbuddet findes så vidt vides således ikke i andre EU-lande.</p> <p>Der kan med fordel ses på reglerne i Sverige, Norge og Tyskland. Sverige og Norge har mange varmepumper. Tyskland har en del producenter af varmepumper.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Da forordningen er umiddelbart gældende uden forudgående national indarbejdelse, bør Danmark ophæve den danske bekendtgørelse nr. 9 af 2016 om regulering af visse industrielle drivhusgasser.</p> <p>Kølebranchen ved AKB og DEBRA støtter ophævelse af forbuddet mod import og anvendelse af syntetiske kølemidler HFC og HFO i varmepumper.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Mindre nabotjek</p>
Særlige hensyn i dansk	<p>Endvidere er det CO2-mæssigt fordelagtigt for Danmark at anvende</p>

kontekst	varmepumper ift., olie og gaskedler, da vores grønne omstilling i høj grad er vindbaseret. Denne energiproduktion spiller i særlig grad godt sammen med varmepumper.
Igangværende initiativer	

Titel på forslaget	5. Overimplementering af EU-blomsten
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	Europa-Parlamentets og Rådets forordning Nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket og KOMMISSIONENS AFGØRELSE af 16. august 2012 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af EU's miljømærke til tryksager
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 447 af 23. april 2010 om det europæiske og det nordiske miljømærke.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Miljømærket EU-Blomsten blev indført af EU-Kommissionen i 1992. For trykkerier vil en EU-Blomstenlicens til produktion af tryksager betyde, at brugen af miljø- og sundhedsskadelige kemikalier begrænses. De overordnede rammer for miljømærkningen er beskrevet i kriteriedokumentet i form af Kommissionens afgørelse af 16. august 2012. Der er dog reelt stor forskel på, hvordan reglerne forvaltes af miljømærkesekretariatene i medlemslandene.</p> <p>Desværre overimplementerer det danske miljømærkesekretariat, Miljømærkning Danmark, på en række meget afgørende områder kravene i kriteriedokumentet. Endvidere føres en restriktiv og omfattende bureaukratisk kontrol, som ikke sker tilsvarende i andre europæiske lande.</p> <p>Selv om der er tale om et produktkriterie – som kun er rettet mod den ene tryksag, som ønskes miljømærket – så stiller Miljømærkning Danmark krav om, at et dansk EU-Blomstencertificeret trykkeri skal producere <i>alle</i> sine tryksager i henhold til kriterierne for EU-Blomsten, hvis disse øvrige tryksager er af samme type som dem, trykkeriet har opnået Blomst-licens til at producere.</p> <p>Det betyder, at når én af trykkeriets kunder ønsker at benytte EU-Blomsten-logoet på en tryksag, og der er opnået licens til dette, så gælder kravene i kriteriedokumentet også andre kunders tryksager af samme type. Kravet gælder altså uanset, om produktet mærkes med EU-Blomsten eller ej.</p> <p>Det danske trykkeri skal altså ansøge om EU-Blomsten-certificering for <i>hver eneste</i> tryksagsordre, der ønskes mærket med EU-Blomsten.</p> <p>Derved tvinges danske trykkerier til at ansøge om væsentlig flere certificeringer end udenlandske konkurrenter, som kan opnå tilladelse til EU-Blomsten-certificering af</p>

hele trykkeriets produktion, eller hele produktgrupper, uden at dette medfører restriktioner for andre produkter end dem, der mærkes med EU-Blomsten.

Såfremt det danske trykkeri ikke ansøger om en "ny" licens til hver ny tryksag, en kunde måtte ønske miljømærket, vil det konkret betyde, at den licens det danske trykkeri skal have, skal dække hele produktionen.

Det vil så igen få den konsekvens, at der vil være papir og andre råvarer, som ikke må eller kan anvendes i produktionen, og dermed tryksager der ikke kan leveres til kunder, som ikke ønsker deres produkter miljømærket med EU-Blomsten.

Altså en svækkelse af det danske trykkeris konkurrenceevne på alle de typer af tryksagsprodukter, der ikke skal eller kan miljømærkes.

Denne gruppe af produkter er langt overvejende den største, og konsekvensen vil derfor være, at danske trykkerier reelt må fravælge en EU-Blomstencertificering til stor ulempe for deres internationale konkurrenceevne.

Omfanget af byrder

I Danmark anslås antallet af trykkerier, for hvem en Blomsten-licens kan være relevant, at udgøre mere end 200. Dette tal er formentlig større, da det er vanskeligt at estimere omfanget af virksomheder med digitalprintmaskiner. Særligt da denne teknik tilegnes af virksomheder, der ikke traditionelt identificeres med trykkerier.

Overimplementeringen har ført til en række byrder, herunder til øgede dokumentationskrav. Alt i alt har det ført til en dyrere og mindre fleksibel dansk produktion, som både svækker konkurrenceevnen og den miljøposition, der er opnået i Danmark. De økonomiske konsekvenser er i første omgang forbundet til de omkostninger, der er til Miljømærkeordningen for ny eller revideret ansøgning og til de anvendte medarbejderressourcer, hver gang en af disse ansøgninger skal udarbejdes i trykkeriet.

Omkostningen til Miljømærkning Danmark er 500-1.000 kr. pr. ansøgning. Dertil kommer konsulenttid ved hver ansøgning. De samlede omkostninger bliver omkring 3.000 kr. pr. ansøgning. De nævnte beløb vil så skulle multipliceres med det antal gange, der skal søges ny eller revideret ansøgning. Dette kan i nogle tilfælde være dagligt.

De alvorligste økonomiske konsekvenser knytter sig dog til, at det danske trykkeris EU-Blomstencertificering kan betyde, at kunder, der ikke ønsker Blomsten-mærkede tryksager, enten må afvises eller må vente på at få deres tryksager leveret, fordi der skal udarbejdes ansøgning om en licens for den.

Derudover er gældende praksis fra Miljømærkesekretariatet i Danmark, at hvert enkelt trykkeri skal betale for test og vente på resultatet af disse, hver gang der skiftes forbrugsvarer, fx trykfarve eller lim, selvom det er samme (allerede godkendte) type forbrugsvarer, der anvendes. Dette gør det dyrere og mindre fleksibelt for danske trykkerier at være omfattet af EU-Blomsten.

Leveringstiden på en ordre er et væsentligt konkurrenceparameter. Når en ordres levering trækker ud pga. sagsbehandling, jf. ovenstående, er det danske trykkeri ringere stillet end de udenlandske konkurrenter, som en hasteopgave kan løses hurtigere hos.

	<p>Samlet set medfører det beskrevne følgende konsekvenser for branchen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Svækket konkurrenceevne • Svækket position på miljøområdet • Tab af kunder til udenlandske leverandører pga. højere pris og leveringstid, samt mindre fleksibilitet.
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Miljømærkemyndighederne i Tyskland accepterer, at der anvendes generiske test som dokumentation for tilladelser til brug af EU-Blomsten på tryksager. Det betyder, at en række test med positive udfald, som allerede er gennemført af andre trykkerier med samme trykteknologi, i praksis kan indgå som grundlag for certificering hos trykkerier, uden at der igen skal bekostes flere test på flere identiske råvarer og materialer.</p> <p>I Østrig og Italien accepterer miljømærkemyndighederne, i overensstemmelse med kriteriedokumentet, at trykkerier kan anvende andre trykkerier som underleverandører, selvom disse ikke er EU-Blomsten-certificeret. I Danmark må trykkerierne kun anvende underleverandører, der også er EU-Blomsten-certificeret. Dette giver de øvrige lande en konkurrencefordel overfor Danmark.</p> <p>Udover Tyskland, Østrig og Italien ønskes der gennemført nabotjek af implementeringen i Finland, Holland og Sverige.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Implementeringsrådet anbefaler, at man afskaffer særkravene i Danmark og i stedet laver en smartere ordning ved, at man fremadrettet anerkender generiske testresultater. Derudover anbefales det, at dansk praksis ændres, så danske licenser kan udvides til også at omfatte underleverandører, der ikke er blomstencertificeret. Dette vil ligestille den danske konkurrenceevne med andre EU-landes og betyde flere tryk opgaver løst på danske trykkerier, som i dag vrages til fordel for udenlandske trykkerier på grund af disse regler.</p> <p>Da danske trykkerier ofte taber ordrer til mindre miljøvenlige trykkerier i udlandet, kan der endda være en positiv miljøeffekt af ændringen, hvis den medfører, at mere miljøvenlige, danske trykkerier vinder opgaver i fremtiden.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Mindre nabotjek:</p> <p>EU har et centralt register, der hedder ECat, som viser de produkter, der har opnået Blomstencertificering i Europa. Det fremgår af ECat-registeret, at såvel tyske, hollandske, finske og rumænske (m.fl.) licenshavere har opnået registrering af deres licens under meget brede "tradenames" i modsætning til i Danmark, hvor licenserne tildeles en specifik tryksag eller titel.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>EU-Blomstens kriterier regulerer ikke særskilte nationale hensyn.</p>
Igangværende initiativer	<p>Ingen</p>